

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

18. oktober 2018*

»Dumping – import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina – ændring af Taric-tillægskoden for et selskab – annulationssøgsmål – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål – umiddelbart berørt – individuelt berørt – antagelse til realitetsbehandling – retsvirkninger af en dom om annulation – reglen om parallelitet i formkravene«

I sag T-364/16,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Ostrava-Kunčice (Den Tjekkiske Republik), og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget¹, ved advokat G. Berrisch og solicitor B. Byrne,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Demeneix og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens afgørelse af 3. juni 2016 om at fjerne Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd fra listen af selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950, og at opføre det under Taric-tillægskode C 129 for samtlige kombinerede nomenklaturer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 af 7. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 322, s. 21),

har

RETTEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, V. Tomljenović, og dommerne E. Bieliūnas og A. Marcoulli (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 18. januar 2018,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

1 – Listen over de andre sagsøgere er kun vedlagt i den udgave, der er blevet meddelt parterne.

Dom

Twistens baggrund

- 1 Den 9. juli 2008 offentliggjorde Europa-Kommissionen efter en klage indgivet af Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2008, C 174, s. 7).
- 2 Den 24. september 2009 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 926/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 262, s. 19).
- 3 Den 30. december 2009 anlagde Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, med hovedsæde i Huang Shi (Kina) (herefter »Hubei«) sag med påstand om annullation af forordning nr. 926/2009, for så vidt som den vedrørte selskabet. Kommissionen og ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s og 13 andre europæiske producenter af sømløse rør (herefter »ArcelorMittal m.fl.«) intervenerede til støtte for Rådets påstande.
- 4 Ved dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), annullerede Retten forordning nr. 926/2009, for så vidt som den pålagde antidumpingtold på eksport af de varer, som var fremstillet af Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, og opkrævede den midlertidige told, som var pålagt denne eksport.
- 5 Den 14. og 15. april 2014 iværksatte henholdsvis ArcelorMittal m.fl. og Rådet appeller til prøvelse af dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35).
- 6 Den 7. december 2015 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 322, s. 21).
- 7 Ved dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), forkastede Domstolen de appeller, der var blevet iværksat af ArcelorMittal m.fl. og Rådet.
- 8 Den 7. juni 2016 blev sagsøgerne ArcelorMittal Tubular Products Ostrava og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, dvs. de 12 andre virksomheder, der var parter i sag T-528/09, sag C-186/14 P og sag C-193/14 P, bekendt med, at Kommissionen havde besluttet at fjerne Hubei fra listen over selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950 i Den Europæiske Unions integrerede toldtarif (Taric), og at opføre selskabet under Taric-tillægskode C 129 (herefter »den anfægtede afgørelse«). Ifølge de oplysninger, som sagsøgerne har fremlagt, blev den anfægtede afgørelse truffet af Kommissionens generaldirektorat (GD) for »Beskatning og Toldunion«. Kommissionen bekræftede i sine skriftlige indlæg, at Taric var blevet ændret den 3. juni 2016 af GD'et »Beskatning og Toldunion« ved at indføre den omhandlede tillægskode.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. juli 2016 har sagsøgerne anlagt den foreliggende sag.

- 10 Ved særskilt processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den samme dag har sagsøgerne fremsat anmodning om, at der blev truffet afgørelse efter en fremskyndet procedure i henhold til artikel 152 i Rettens procesreglement. Den 26. juli 2016 har Kommissionen fremsat sine bemærkninger til denne anmodning. Ved afgørelse af 11. august 2016 har Retten (Syvende Afdeling) forkastet anmodningen om en hasteprocedure.
- 11 Som følge af en ændring af sammensætningen af Rettens afdelinger i henhold til artikel 27, stk. 5, i Rettens procesreglement er den refererende dommer blevet tilknyttet Syvende Afdeling, hvortil denne sag følgelig er blevet henvist.
- 12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Syvende Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 89 i Rettens procesreglement, anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål. Parterne har besvaret spørgsmålene inden for de fastsatte frister.
- 13 Parterne har afgivet indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 18. januar 2018.
- 14 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 15 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Afvisning eller under alle omstændigheder frifindelse.
 - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 16 Søgsmålet er støttet på et enkelt anbringende om manglende retsgrundlag for den anfægtede afgørelse samt tilsidesættelse af artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 og bilaget dertil.
- 17 Uden formelt at fremsætte en formalitetsindsigelse ved særskilt dokument har Kommissionen gjort gældende, at sagen bør afvises.

Formaliteten

- 18 Indledningsvis har Kommissionen bestridt, at der foreligger en anfægtelig retsakt. Idet den har anført, at en annulation af en EU-retsakt sker ex tunc, og at annulationens virkninger er umiddelbare og ubetingede, er følgen af de domme, der blev afsagt af EU's domstole, at der ikke må pålægges told for importen af den pågældende vare, der er fremstillet af Hubei. I modsætning til, hvad sagsøgerne synes at have gjort gældende, »genoplivede« gennemførelsesforordning 2015/2272 ikke det retlige grundlag for at pålægge told i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei. Denne forordning, hvorved der blev foretaget en udløbsundersøgelse af de gældende foranstaltninger, indførte ikke nye foranstaltninger, men opretholdt de gældende foranstaltninger, som det fremgår af betragtningerne til forordningen. Kommissionen har ligeledes fremhævet, at betingelserne for at indføre nye foranstaltninger eller opretholde gældende foranstaltninger er forskellige. Henset til, at antidumpingforanstaltningerne over for de varer, der er fremstillet af Hubei, efter dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P

og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), blev annulleret med tilbagevirkende kraft, kunne de pågældende foranstaltninger ikke opretholdes. Under alle omstændigheder udgør indførelsen af en specifik Taric-kode ikke en retsakt, der kan anfægtes, og som skaber bindende retsvirkninger. Taric har en informerende funktion og afspejler kun de retsakter, der har retsvirkninger. De nationale toldmyndigheder kunne lovligt ophøre med at opkræve antidumpingtold på importen af varer fremstillet af Hubei, og dette gjaldt uanset indførelsen af den Taric-kode, der underrettede offentligheden.

- 19 Dernæst har Kommissionen subsidiært gjort gældende, at sagsøgerne ikke har søgsmålskompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF. De er ikke individuelt berørt af de oplysninger, der er indeholdt i Taric-databasen. De er heller ikke umiddelbart berørt, for så vidt som de, såfremt oplysningerne i Taric-databasen skabte retsvirkninger, udelukkende ville gælde for medlemsstaternes toldmyndigheder. Den eventuelle økonomiske virkning af ophævelsen i forhold til Hubei er ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at der foreligger en retlig ændring i forhold til sagsøgerne.
- 20 Endelig har Kommissionen anført, at søgsmålets reelle genstand i realiteten kunne være at opnå en fortolkning fra Rettens side af virkningerne af dens annullationsdom vedrørende gyldigheden af gennemførelsesforordning 2015/2272. En sådan påstand skal afvises.
- 21 Sagsøgerne har bestridt Kommissionens argumenter.

Spørgsmålet, om der foreligger en anfægtelig retsakt

- 22 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis foreligger der kun retsakter eller afgørelser, der kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål i medfør af artikel 263 TEUF, når foranstaltningerne har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgernes interesser. I øvrigt bemærkes, at en retsakt, der ikke kan afføde retsvirkninger og heller ikke har til formål at skabe sådanne virkninger, ikke kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål. Ved afgørelsen af, om en anfægtet retsakt har sådanne virkninger, skal vægten lægges på dens indhold (jf. dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 54 og 56 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 I det foreliggende tilfælde er den anfægtede afgørelse den retsakt, hvormed Kommissionen besluttede at fjerne Hubei fra listen over selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950 og at opføre selskabet under Taric-tillægskode C 129, som ikke foreskriver opkrævning af antidumpingtold for den pågældende vare. Kommissionen bekræftede i sine skriftlige indlæg, at denne tillægskode »oplys[te] toldmyndighederne om, at antidumpingtolden ikke sk[ulle] beregnes på tidspunktet for fortoldningen«.
- 24 For det første bemærkes, at Taric indføres, ajourføres, forvaltes og offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 2 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1). Endvidere benyttes Taric i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2658/87 af Kommissionen og af medlemsstaterne ved »anvendelsen af« EU-foranstaltninger vedrørende indførsel til EU og ved udførsel fra EU. I henhold til samme bestemmelses stk. 2 »anvendes« Taric-kodenumrene ved »enhver indførsel«. Endvidere følger det af artikel 2 i forordning nr. 2658/87, at de supplerende fællesskabsunderopdelinger i Taric, benævnt »Taric-underpositioner«, er »nødvendige« for gennemførelsen af de særlige EU-foranstaltninger, der er nævnt i bilag II til den pågældende forordning, som bl.a. omfatter antidumpingtold. Endelig anføres i 12. betragtning til forordning nr. 2658/87, at Den Fælles Toldtarif består af de toldmæssige foranstaltninger, der findes i Taric.

- 25 Det følger af det ovenstående, at medlemsstaterne i princippet skal anvende de foranstaltninger, der er fastsat i Taric-koderne og Taric-tillægskoderne, med henblik på en ensartet gennemførelse af Den Fælles Toldtarif. Det skal ligeledes bemærkes, at Kommissionen har kompetence ikke kun til at indføre, ajourføre, forvalte og offentliggøre Taric, men også at vedtage, ændre eller ophæve antidumpingforanstaltninger.
- 26 For det andet bemærkes, at Kommissionen med den anfægtede afgørelse indførte en Taric-tillægskode C 129, som ikke tidligere fandtes. Indførelsen af den pågældende kode indebar en udskiftning for de varer, der er fremstillet af Hubei, af den Taric-kode, som gjaldt for opkrævning af antidumpingtold, nemlig Taric-tillægskode A 950. Endvidere, og som det følger af det uddrag af Taric, der er vedlagt som bilag til stævningen, blev Taric-tillægskode C 129 indført inden for rammerne af anvendelsen af gennemførelsesforordning 2015/2272, som nævnes formelt deri.
- 27 For det tredje gjorde indførelsen af Taric-tillægskode C 129 det under alle omstændigheder muligt at tilkendegive over for de nationale toldmyndigheder, at importen af den pågældende vare, der er fremstillet af Hubei, ikke skulle kunne give anledning til opkrævning af en antidumpingtold, og dette gjaldt til trods for forordning 2015/2272, som foreskrev en sådan opkrævning. Indførelsen af en Taric-tillægskode gjorde det således muligt på en ensartet måde at sikre, at der ikke blev opkrævet antidumpingtold i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, i hele EU's toldområde.
- 28 Kommissionen har i øvrigt i sine svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse bekræftet, at antidumpingtolden blev opkrævet mellem den 7. april 2016, datoen for afsigelsen af dom ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og indførelsen af Taric-tillægskoden, og at de nationale toldmyndigheder ikke havde foretaget flere opkrævninger siden indførelsen af den pågældende kode. Kommissionen anførte ligeledes, at Taric-tillægskode C 129 var blevet indført for at støtte den automatiserede fortoldning af de varer, der er fremstillet af Hubei. Endelig anførte Kommissionen i det væsentlige, at de nationale toldmyndigheders opkrævning af antidumpingtold for de varer, der er fremstillet af Hubei, efter dom af 7. april 2016 ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), var fejlagtig. Det følger heraf, at indførelsen af Taric-tillægskode C 129 under alle omstændigheder indebar en ændring af denne situation, og at Kommissionens hensigt var, at antidumpingtolden for de varer, der er fremstillet af Hubei, ikke længere blev opkrævet af de nationale toldmyndigheder.
- 29 For det fjerde skal det fremhæves, at de sager, der gav anledning til dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), ikke vedrørte lovligheden af gennemførelsesforordning 2015/2272, for så vidt som den vedrører Hubei, og at indførelsen af Taric-tillægskode C 129 specifikt vedrører den manglende anvendelse af den antidumpingtold, der er foreskrevet ved denne forordning for så vidt angår Hubei. Det bemærkes i denne forbindelse, at der i princippet gælder en formodning for, at institutionernes retsakter er lovlige, således at de afføder retsvirkninger, så længe de ikke er blevet trukket tilbage, annulleret under et annulations søgsmål eller erklæret ugyldige som følge af en præjudiciel forelæggelse eller en ulovlighedsindsigelse (jf. i denne retning dom af 15.6.1994, Kommissionen mod BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, præmis 48, af 8.7.1999, Chemie Linz mod Kommissionen, C-245/92 P, EU:C:1999:363, præmis 93, og af 4.2.2016, C & J Clark International, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 184).
- 30 Indførelsen af Taric-tillægskode C 129 fulgte således af Kommissionens retlige fortolkning af den forbindelse, der består mellem annullationen af forordning nr. 926/2009, for så vidt som den vedrører Hubei, og anvendelsen af gennemførelsesforordning 2015/2272 på import af de varer, der er fremstillet af dette selskab. Kommissionen bekræftede i øvrigt i sit svarskrift, at der i det foreliggende tilfælde var tale om en fortolkning fra institutionens side af »spørgsmålet [...], om virkningerne af den af Retten

bestemte annulation af antidumpingtolden i forhold til selve den part, som havde anlagt og fået medhold i et annulationssøgsmål til prøvelse af denne told, sk[ulle] udstrækkes til at omfatte den vedtagne foranstaltning, der kun tilsigtede at opretholde denne told«.

- 31 En sådan retlig fortolkning falder imidlertid ikke ind under de nationale toldmyndigheders automatiske anvendelse af dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35). Nærværende situation adskiller sig således fra de tilfælde, hvor de nationale toldmyndigheder har pligt til at drage konsekvenserne af en ophævelse eller en erklæring om ugyldighed af en forordning, der pålægger antidumpingtold, og i givet fald tilbagebetale den pågældende told (jf. dom af 18.1.2017, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, præmis 34 og deri nævnte retspraksis).
- 32 Det følger heraf, at den anfægtede afgørelse havde retsvirkninger, der blev iværksat af de nationale toldmyndigheder regnet fra indførelsen af Taric-tillægskode C 129, som havde til formål, at de pågældende myndigheder ikke længere skulle kunne opkræve den antidumpingtold, der var fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, selv om denne forordning hverken var blevet annulleret eller erklæret ugyldig af Unionens retsinstanser. Det skal ligeledes fremhæves, at virkningerne af den anfægtede afgørelse skal anses for endelige, som Kommissionen i øvrigt selv har anført i sin udtalelse vedrørende dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), offentliggjort den 9. september 2016 (EUT 2016, C 331, s. 4). I denne udtalelse anførte Kommissionen, at »den antidumpingtold, der [var] blevet opkrævet hidtil [for de varer, der er fremstillet af Hubei], [skulle] derfor tilbagebetales i overensstemmelse med gældende toldbestemmelser«. Kommissionen besluttede endvidere at genoptage undersøgelsen, som var begrænset til ophævelse af den antidumpingtold, der var pålagt de kinesiske eksporterende producenter, som er nævnt i gennemførelsesforordning 2015/2272, »bortset fra Hubei«.
- 33 Endvidere kan den anfægtede afgørelse, henset til de ovenstående oplysninger, ligeledes anses for at udgøre en foranstaltning til opfyldelse af dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), som omhandlet i artikel 266 TEUF. I denne forbindelse anførte Kommissionen ligeledes i sit svar på anmodningen om fremskyndet procedure til trods for, at den i sit svarskrift havde tilkendegivet, at den ikke var forpligtet til at støtte sig på artikel 266 for at vedtage en bindende retsakt, at den »i henhold til artikel 266 TEUF« var forpligtet til at vedtage de foranstaltninger, der var nødvendige for de pågældende dommes opfyldelse, og at indførelsen af Taric-tillægskoden C 129 var »fuldt ud i overensstemmelse med denne bestemmelse«. I denne sammenhæng bemærkes, at artikel 266 TEUF fastsætter en pligt for institutionerne til at afhjælpe den konstaterede ulovlighed under iagttagelse af konklusionen og præmisserne i dommen om annulation (jf. i denne retning dom af 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, præmis 80 og 81, og af 28.1.2016, CM Eurologistik og GLS, C-283/14 og C-284/14, EU:C:2016:57, præmis 48 og 49). Domstolsprøvelsen af institutionernes overholdelse af den forpligtelse, der følger af artikel 266 TEUF, er sikret bl.a. ved hjælp af de retsmidler, som er fastsat i artikel 263 TEUF (kendelse af 28.3.2006, Mediocurso mod Kommissionen, T-451/04, ikke trykt i Sml., EU:T:2006:95, præmis 23; jf. ligeledes i denne retning dom af 21.4.2005, Holcim (Deutschland) mod Kommissionen, T-28/03, EU:T:2005:139, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Endelig kan retsvirkningerne af den anfægtede afgørelse, som bestemmer, at den antidumpingtold i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, som blev fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke længere må opkræves, berøre interesserne hos de virksomheder, som havde anmodet om antidumpingundersøgelsen (jf. i denne retning dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 66 og 67).

- 35 På baggrund af samtlige disse oplysninger skal det fastslås, at den anfægtede afgørelse er en retsakt, der kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål i artikel 263 TEUF's forstand.

Sagsøgernes søgsmålskompetence

- 36 I henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF kan enhver fysisk eller juridisk person på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indbringe en klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.

- 37 Eftersom den anfægtede afgørelse ikke er rettet til sagsøgerne, finder Retten det hensigtsmæssigt først at foretage en undersøgelse af, om de er umiddelbart og individuelt berørt af afgørelsen.

– Spørgsmålet, om sagsøgerne er umiddelbart berørt

- 38 Det bemærkes, at betingelsen om, at en fysisk eller juridisk person skal være umiddelbart berørt af den afgørelse, som prøves under en sag anlagt i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, kræver, at to kumulative kriterier er opfyldt, nemlig for det første at den anfægtede foranstaltning umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og for det andet at foranstaltningen ikke må overlade et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, idet gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemkommende regler (jf. kendelse af 10.3.2016, SolarWorld mod Kommissionen, C-142/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:163, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Hvad angår den første betingelse om indvirkningen på den pågældendes retsstilling bemærkes, at den anfægtede afgørelse har den virkning, at den antidumpingtold, der er fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272 og nævnt i Taric, på import af den pågældende vare fremstillet af Hubei og således på import, der står i et konkurrenceforhold med varer, der markedsføres i EU af sagsøgerne, ikke længere må opkræves.
- 40 Som anført af Kommissionen er det ganske vist allerede blevet fastslået, at den omstændighed alene, at en retsakt ville kunne påvirke en sagsøgers materielle situation, ikke er tilstrækkelig til, at man kan anse sagsøgeren for at være umiddelbart berørt, og at det kun er eksistensen af særlige omstændigheder, der kan berettigede en borger, som hævder, at en retsakt påvirker hans stilling på markedet, til at indgive søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF (kendelse af 21.9.2011, Etimine og Etiproducts mod ECHA, T-343/10, EU:T:2011:509, præmis 41).
- 41 I det foreliggende tilfælde berører den anfægtede afgørelse imidlertid sagsøgerne ikke kun i forhold til deres materielle situation, bl.a. for så vidt som de varer, der er fremstillet af Hubei, ifølge de oplysninger, som sagsøgerne har fremlagt, og som ikke er bestridt af Kommissionen, udgør en betydelig del af importen fra Kina til EU, men ligeledes i forhold til deres retsstilling inden for rammerne af den procedure, der førte til vedtagelsen af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare.
- 42 Særligt skal det fremhæves, at den klage, der førte til vedtagelsen af forordning nr. 926/2009, og den anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, der førte til vedtagelsen af gennemførelsesforordning 2015/2272, blev indgivet af Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union på vegne af de producenter, som sagsøgerne er en del af. Disse to procedurer, som blev indledt på grundlag af sagsøgernes klagepunkter, førte til pålæggelsen af antidumpingtold, bl.a. i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei.

- 43 Ved at foreskrive, at den antidumpingtold, der er fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke længere må opkræves i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, mens anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, der blev indgivet på vegne af sagsøgerne, derimod havde til formål at få pålagt denne antidumpingtold, er sagsøgerne umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 13-16; jf. ligeledes analogt dom af 28.1.1986, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, 169/84, EU:C:1986:42, præmis 30).
- 44 Hvad angår den anden betingelse om, at en sagsøger skal være umiddelbart berørt vedrørende den skønsbeføjelse, som er overladt den anfægtede afgørelses adressater, bemærkes, at medlemsstaterne i princippet skal anvende de foranstaltninger, der er fastsat i Taric-koderne og Taric-tillægskoderne med henblik på en ensartet gennemførelse af Den Fælles Toldtarif. Kommissionen bekræftede endvidere i sine skriftlige indlæg, at de nationale toldmyndigheder ikke længere havde foretaget opkrævninger af antidumpingtold i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, siden indførelsen af Taric-tillægskode C 129. Det skal således konstateres, at de nationale toldmyndigheder ikke rådede over en skønsbeføjelse i det foreliggende tilfælde.
- 45 Det følger heraf, at sagsøgerne er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse.

– *Spørgsmålet, om sagsøgerne er individuelt berørt*

- 46 Det følger af retspraksis, at andre personer end en afgørelses adressater kun vil kunne påstå at være individuelt berørt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, såfremt denne afgørelse rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten for afgørelsen (dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 197, på s. 223, og af 15.9.2016, Unitec Bio mod Rådet, T-111/14, EU:T:2016:505, præmis 29).
- 47 Endvidere bemærkes, at såfremt en stævning indgives af flere sagsøgere, kan denne antages til realitetsbehandling, såfremt en af disse sagsøgere har søgsmålsinteresse. I et sådant tilfælde er det uforment at undersøge, om de øvrige sagsøgere har søgsmålsinteresse (dom af 26.11.2015, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen, T-462/13, EU:T:2015:902, præmis 34; jf. ligeledes i denne retning dom af 24.3.1993, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, C-313/90, EU:C:1993:111, præmis 30 og 31).
- 48 I det foreliggende tilfælde bemærkes, ud over den anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, der blev indgivet på vegne af sagsøgerne, og hvis klagepunkter udgjorde grundlaget for undersøgelsen, hører de seks producenter, der var genstand for en stikprøve og kontrolbesøg under proceduren, til sagsøgerne (21. betragtning til gennemførelsesforordning 2015/2272. Disse producenter i stikprøven, som er angivet ved navn i gennemførelsesforordning 2015/2272, tegnede sig for ca. 55% af det samlede salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen (12. betragtning til gennemførelsesforordning 2015/2272). De besvarede alle de spørgeskemaer, der var blevet fremsendt af Kommissionen (20. betragtning til gennemførelsesforordning 2015/2272). De af Kommissionen således indhentede oplysninger gjorde det muligt at afgøre, om der forelå risiko for en fornyet trussel om skade (111. betragtning til gennemførelsesforordning 2015/2272). Tilsvarende betragtninger gør sig gældende for så vidt angår den oprindelige procedure, der førte til vedtagelsen af forordning nr. 926/2009.
- 49 Endvidere bemærkes, at Hubeis eksport, ifølge sagsøgernes vurdering i forbindelse med deres anmodning om fremskyndet procedure, hvilken vurdering ikke er blevet anfægtet af Kommissionen, i 2015 tegnede sig for ca. en tredjedel af den samlede kinesiske eksport af den pågældende vare til EU, og Hubeis uudnyttede produktionskapacitet udgjorde 20-50% af det samlede forbrug af den pågældende vare i EU. Disse tal skal ses i et perspektiv i forhold til sagsøgernes position på

EU-markedet, som i hvert fald for så vidt angår de seks EU-producenter, der var genstand for en stikprøve inden for rammerne af proceduren af genoptagelsen af undersøgelsen, tegnede sig for 55% af det samlede salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen.

- 50 Det følger heraf, at den anfægtede afgørelse, som indebærer, at den antidumpingtold, der er fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke længere må opkræves for de varer, der er fremstillet af Hubei, individuelt berører i hvert fald de seks EU-producenter, der i det foreliggende tilfælde ligeledes er sagsøgere, og som var genstand for en stikprøve og kontrolbesøg inden for rammerne af proceduren for genoptagelse, eftersom denne blev indledt på deres vegne og på baggrund af de klagepunkter, som de fremsatte og førte til en hensyntagen til deres særlige situation (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 13-16).
- 51 Endvidere bemærkes, at sagsøgerne var intervenienter ved Retten og hovedparter i appellen til Domstolen i de sager, der gav anledning til dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35). For så vidt som den anfægtede afgørelse ligeledes kan anses for at udgøre en foranstaltning til opfyldelse af de pågældende domme (jf. præmis 33 ovenfor), kan denne omstændighed ligeledes individualisere sagsøgerne.
- 52 Det følger heraf, at sagsøgerne er individuelt berørt af den anfægtede afgørelse og derfor har søgsmålsinteresse, uden at det er fornødent at afgøre, om den pågældende afgørelse udgør en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger i forhold til sagsøgerne.
- 53 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal søgsmålet antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 54 Sagsøgerne har i deres eneste anbringende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag og er i strid med artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 samt bilaget dertil, for så vidt som Kommissionen fejlagtigt udvidede rækkevidden af dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35). Denne forordning, der trådte i kraft den 9. december 2015, erstattede forordning nr. 926/2009. Den udgør retsgrundlaget for pålæggelsen af antidumpingtold for den pågældende vare med oprindelse i Kina. Sagsøgerne har endvidere anført, at artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 og bilaget dertil bestemte, at Hubei skulle opføres under en Taric-tillægskode A 950. Ved den anfægtede afgørelse fjernede Kommissionen Hubei fra denne liste. Kommissionen kunne imidlertid kun vedtage den anfægtede afgørelse, såfremt de pågældende domme ligeledes havde annulleret gennemførelsesforordning 2015/2272, for så vidt som den vedrører Hubei. Dette er imidlertid ikke tilfældet. De pågældende dommes konklusioner henviser udelukkende til forordning nr. 926/2009. En udvidelse af virkningerne af disse domme i forhold til annulationen af forordning nr. 926/2009 er i strid med retspraksis. Sagsøgerne har bl.a. henvist til dom af 15. februar 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101). De har deraf konkluderet, at den anfægtede afgørelse ikke kan støttes på dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), eller dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), for så vidt som der i disse domme ikke blev foretaget annulation af gennemførelsesforordning 2015/2272. Den anfægtede afgørelse er således uden retsgrundlag. Den er ligeledes i strid med artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 og bilaget dertil.
- 55 Endvidere, selv om Kommissionens forpligtelse til i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF at opfylde dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09,

EU:T:2014:35), omfattede en forpligtelse til at ophæve den antidumpingtold, der blev pålagt ved gennemførelsesforordning 2015/2272 i forhold til Hubei, hvilket sagsøgerne ikke har gjort gældende, skulle Kommissionen have vedtaget en forordning, der ændrede eller ophævede den pågældende forordning. Dette følger af det retlige princip om, at en retsakt kun kan ophæves ved en retsakt af samme art. Såfremt Kommissionen havde besluttet at ophæve gennemførelsesforordning 2015/2272, skulle den have overholdt sagsøgernes ret til forsvar, hørt medlemsstaterne og have givet en mere detaljeret begrundelse. Endvidere falder den pågældende afgørelse ind under kommissærkollegiets kompetence og ikke under kompetencen for Kommissionens GD for »Beskatning og Toldunion«.

- 56 Sagsøgerne har tilføjet, at Kommissionens argument, der blev fremført i dens svarskrift, om, at den udskiftede artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272, er ugrundet. Det er kun vedtagelsen af en forordning, der ændrer gennemførelsesforordning 2015/2272, som gør det muligt at udskifte denne bestemmelse. Under alle omstændigheder ville den anfægtede afgørelse, såfremt Kommissionen kunne ændre gennemførelsesforordning 2015/2272 ved en ændring af Taric, være ulovlig som følge af tilsidesættelsen bl.a. af sagsøgernes ret til forsvar og begrundelsespligten. Endvidere og i modsætning til det af Kommissionen hævdede udgør forordning nr. 2658/87 ikke det fornødne retsgrundlag til at vedtage den anfægtede afgørelse, hvilket er i strid med den gældende antidumpinglovgivning, dvs. den, der ikke er udløbet, ikke er blevet annulleret af Unionens retsinstanser eller ikke er blevet ophævet.
- 57 Kommissionen har gjort gældende, at for så vidt som Retten annullerede den antidumpingtold på importen af den pågældende vare, der er fremstillet af Hubei, som blev indført ved forordning nr. 926/2009, med tilbagevirkende kraft, omfatter annulationen nødvendigvis den told, der blev indført ved gennemførelsesforordning 2015/2272. En antidumpingtold, der skal anses for aldrig at have foreligget, kan ikke opretholdes ved en forordning, der foretager en udløbsundersøgelse af foranstaltningerne. Den nye indførte Taric-kode underretter toldmyndighederne og de økonomiske operatører om denne konklusion. Den retspraksis, der er nævnt af sagsøgerne, er ikke relevant, eftersom den omhandler en anden retlig situation.
- 58 Hvad angår den angivelige tilsidesættelse af artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 er denne i strid med ræsonnementet i stævningen om, at Kommissionen ulovligt fritog import af Hubeis varer fra den antidumpingtold, der blev indført ved gennemførelsesforordning 2015/2272. En sådan fritagelse betyder nødvendigvis, at artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 blev erstattet af en bestemmelse i en anden retsakt. Der kan ikke foreligge en modstrid mellem disse to bestemmelser. Der kan højst foreligge en tilsidesættelse af en trindhøjere retsregel, men sagsøgerne har ikke påberåbt sig en sådan situation.
- 59 Hvad angår pligten til at henvise til et retsgrundlag har Kommissionen fremhævet, at den i henhold til forordning nr. 2658/87 har pligt til at indføre, forvalte, ajourføre og offentliggøre Taric-databasen. Forordning nr. 2658/87 giver således et retsgrundlag for offentliggørelsen af den omhandlede Taric-kode i nærværende sag. Kommissionen skulle ikke have støttet sig på artikel 266 TEUF for at vedtage en bindende retsakt, henset til, at den fulde retsvirkning for importen af de varer, der er fremstillet af Hubei, fulgte af dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35). En udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne ville ikke kunne opretholde og endnu mindre kunne »genoplive« antidumpingtold, der skal anses for aldrig at have foreligget.
- 60 Kommissionen har tilføjet, at i modsætning til, hvad sagsøgerne synes at hævde, blev antidumpingtolden for import af den pågældende vare, der er fremstillet af Hubei, fjernet fra retsordenen af Unionens domstole. Det er derfor ubegrundet at gøre gældende, at artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2272 kun kan erstattes af vedtagelsen af en anden forordning. Under alle omstændigheder har sagsøgerne ikke påberåbt sig en tilsidesættelse af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010, L 7, s. 22) (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse

mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21)). Hvad angår den tilsidesættelse af de processuelle forpligtelser, som sagsøgerne har påberåbt sig, godtgør disse ikke, at den administrative procedure ville have kunnet føre til et andet resultat.

- 61 For det første bemærkes, at en annullationsdom nødvendigvis er behæftet med tilbagevirkende kraft, idet en konstatering af ulovlighed går tilbage til datoen for den annullerede retsakts ikrafttræden (dom af 26.4.1988, *Asteris m.fl. mod Kommissionen*, 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, EU:C:1988:199, præmis 30; jf. ligeledes dom af 12.2.2008, *CELF et ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79, præmis 61). I det foreliggende tilfælde blev forordning nr. 926/2009 annulleret, for så vidt som den vedrørte Hubei, med virkning ex tunc, hvilket indebærer, at denne forordning aldrig har haft virkninger over for dette selskab (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, *Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, præmis 48).
- 62 Hvad for det andet angår gennemførelsesforordning 2015/2272 blev den vedtaget efter en udløbsundersøgelse på grundlag af artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036). I henhold til denne bestemmelse udløber endelige antidumpingforanstaltninger fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, »medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade«. Inden for disse rammer kan Kommissionen enten opretholde de gældende foranstaltninger eller lade dem udløbe (jf. i denne retning dom af 8.5.2012, *Dow Chemical mod Rådet*, T-158/10, EU:T:2012:218, præmis 43). Formålet med denne bestemmelse er således ikke for første gang at pålægge antidumpingforanstaltninger, men i givet fald at opretholde gældende antidumpingforanstaltninger, som normalt vil udløbe (jf. i denne retning dom af 11.2.2010, *Hoesch Metals and Alloys*, C-373/08, EU:C:2010:68, præmis 65-67, og af 24.9.2008, *Reliance Industries mod Rådet og Kommissionen*, T-45/06, EU:T:2008:398, præmis 94). Det anføres således i 122. betragtning til gennemførelsesforordning 2015/2272, at »de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af visse sømløse rør med oprindelse i Kina, der indførtes ved forordning [...] nr. 926/2009, bør opretholdes [...]«.
- 63 Selv om det for det tredje er korrekt, at gennemførelsesforordning 2015/2272 kun opretholder de foranstaltninger, der oprindeligt blev pålagt ved forordning nr. 926/2009, er det gennemførelsesforordning 2015/2272, der tjener som retligt grundlag for opkrævningen af antidumpingforanstaltningerne og nærmere bestemt dens konklusion og bilaget dertil, der bestemmer, at der indføres en antidumpingtold bl.a. på importen af varer, der er fremstillet af Hubei. Uddraget af Taric i bilaget til stævningen nævner udtrykkeligt gennemførelsesforordning 2015/2272 som grundlaget for opkrævningen af antidumpingtold for den pågældende vare. Det samme gælder for den udtalelse vedrørende dom af 7. april 2016, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), som blev offentliggjort af Kommissionen den 9. september 2016 (jf. præmis 32 ovenfor).
- 64 For så vidt som gennemførelsesforordning 2015/2272 ikke blev annulleret ved dom af 7. april 2016, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, *Hubei Xinyegang Steel mod Rådet* (T-528/09, EU:T:2014:35), gælder der i princippet en formodning for, at den er lovlig (jf. den retspraksis, der er gengivet i præmis 29 ovenfor). Endvidere bemærkes, at den absolutte retskraft, som en dom om annulation har, ikke kan medføre en annulation af en retsakt, der er behæftet med samme ugyldighedsgrund, men ikke er indbragt for Unionens retsinstanser til prøvelse (jf. i denne retning dom af 14.9.1999, *Kommissionen mod AssiDomän Kraft Products m.fl.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, præmis 54, og af 15.2.2001, *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 26).
- 65 Det følger heraf, at annulationen af forordning nr. 926/2009, for så vidt som den vedrører Hubei, ikke kan medføre, at bestemmelserne i gennemførelsesforordning 2015/2272, som ikke blev annulleret af Unionens retsinstanser, automatisk forsvinder fra Unionens retsorden.

- 66 For det fjerde bemærkes, at det i henhold til artikel 266 TEUF påhviler den berørte institution særligt at undgå, at enhver retsakt, der skal træde i stedet for den annullerede retsakt, er behæftet med de samme ugyldighedsgrunde som dem, der er fastslået i dommen om annulation (dom af 14.9.1999, Kommissionen mod AssiDomän Kraft Products m.fl., C-310/97 P, EU:C:1999:407, præmis 56, og af 29.4.2004, IPK-München og Kommissionen, C-199/01 P og C-200/01 P, EU:C:2004:249, præmis 83). Domstolen har ligeledes fastslået den forpligtelse, der i givet fald kan foreligge, i forhold til institutionerne til at ophæve retsakter, der vedtages efter den annullerede retsakt (dom af 26.4.1988, Asteris m.fl. mod Kommissionen, 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, EU:C:1988:199, præmis 30). Retten har i samme retning fastslået, at retsakter, der var støttet på allerede annullerede retsakter, og som således var blevet fjernet fra EU's retsorden, skulle annulleres (dom af 18.9.2015, HTTS og Bateni mod Rådet, T-45/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:650, præmis 46-48). Endvidere fastslog Domstolen i den sag, der gav anledning til dom af 4. februar 2016, C & J Clark International (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 175-177), at en forordning om udløbsundersøgelse var ugyldig »i samme omfang« som den forordning, der pålagde den oprindelige antidumpingtold, hvorved de to forordninger var blevet forelagt Domstolen til bedømmelse af gyldigheden.
- 67 På baggrund af disse elementer og særligt den omstændighed for det første, at formålet med gennemførelsesforordning 2015/2272 var at indføre lignende foranstaltninger som dem, der blev indført ved forordning nr. 926/2009, med henblik på at opretholde deres virkninger, og for det andet, at de foranstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 926/2009, efterfølgende blev annulleret ved dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), var Kommissionen berettiget til at fastslå, at opfyldelsen af de pågældende domme i henhold til artikel 266 TEUF indebar, at den antidumpingtold, der var fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke længere kunne opkræves i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei.
- 68 Som sagsøgerne subsidiært har gjort gældende, og eftersom gennemførelsesforordning 2015/2272 i princippet er undergivet en formodning for lovlighed, skulle Kommissionen have ændret eller ophævet forordningen ved en ny forordning.
- 69 Det skal nemlig bemærkes, at i henhold til reglen om parallelitet i formkravene, som udgør et almindeligt retligt princip, gælder fremgangsmåden for at bringe en retsakt til tredjemands kendskab også for alle senere ændringer heri (jf. i denne retning dom af 29.4.2004, Europa-Parlamentet mod Ripa di Meana m.fl., C-470/00 P, EU:C:2004:241, præmis 67, af 21.7.1998, Mellett mod De Europæiske Fællesskabers Domstol, T-66/96 og T-221/97, EU:T:1998:187, præmis 136, af 17.5.2006, Kallianos mod Kommissionen, T-93/04, EU:T:2006:130, præmis 56, og af 14.12.2006, Gagliardi mod KHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANÜ MANU MANU), T-392/04, ikke trykt i Sml., EU:T:2006:400, præmis 53).
- 70 I det foreliggende tilfælde bemærkes bl.a., at det følger af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 14, stk. 1, i forordning 2016/1036), som er en del af de »generelle bestemmelser«, at antidumpingtold »indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres«. Dette var tilfældet for den antidumpingtold, der blev fastsat ved gennemførelsesforordning 2015/2272, i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei. Det skal ligeledes bemærkes, at Kommissionen har kompetence til at vedtage, ændre eller ophæve antidumpingforanstaltninger.
- 71 Det følger heraf, at en manglende opkrævning af antidumpingtold for et selskab, der fastsættes ved en forordning, som hverken er blevet annulleret eller erklæret ugyldig af Unionens retsinstanser, normalt sker ved forordning. I det foreliggende tilfælde tilsidesatte Kommissionen imidlertid reglen om parallelitet i formkravene, idet den gennem indførelsen af en Taric-tillægskode endeligt bestemte, at der ikke skulle opkræves antidumpingtold for varer, der er fremstillet af Hubei, hvilken opkrævning fulgte af gennemførelsesforordning 2015/2272.

- 72 Det bemærkes ligeledes, som sagsøgerne med rette har fremhævet i deres skriftlige indlæg, at overholdelsen af reglen om parallelitet i formkravene skulle have ført til ikke kun, at sagen skulle have været forelagt kommissærkollegiet, men også, at der skulle have været indhentet en udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 15, stk. 1, i forordning 2016/1036), som det var tilfældet i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforordning 2015/2272. Det bemærkes i denne forbindelse, at i henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 11, stk. 6, i forordning 2016/1036), ophæves eller opretholdes antidumpingforanstaltninger i medfør af artikel 11, stk. 2 »efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3« i samme forordning. Tilsvarende bestemmer artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 9, stk. 4, i forordning 2016/1036), at Kommissionen træffer afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren. Dette udvalg og denne undersøgelsesprocedure er dem, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13). Procedurene for denne kontrol fra medlemsstaternes side skal navnlig være klare og skal afspejle de institutionelle krav i EUF-traktaten (femte betragtning til forordning nr. 182/2011). Konsultationen i det udvalg, der er indført ved artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009, er således ikke alene vigtig ud fra et proceduremæssigt synspunkt, men ligeledes fra et synspunkt om de institutionelle krav i EUF-traktaten.
- 73 Endvidere skal den situation med juridisk usikkerhed, der følger af den anfægtede afgørelse, fremhæves, som sagsøgerne i øvrigt har gjort det i deres skriftlige indlæg. For det første skal de økonomiske operatører, herunder sagsøgerne, som har analyseret EU's lovgivning, nemlig tage hensyn til gennemførelsesforordning 2015/2272 – som hverken er blevet annulleret eller erklæret ugyldig af Unionens retsinstanser eller ophævet ved anden forordning – og således til den antidumpingtold, der blev pålagt ved denne forordning. For det andet fører Taric-tillægskode C 129 til, at den antidumpingtold, der er fastsat i gennemførelsesforordning 2015/2272, ikke finder anvendelse i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei. Som følge heraf foreligger der en åbenbar modstrid, som indebærer en situation for de økonomiske operatører, herunder sagsøgerne, med juridisk usikkerhed.
- 74 Endvidere gælder, at såfremt den retlige fortolkning, som Kommissionen anlagde i det foreliggende tilfælde, kan udledes af henvisningen til dom af 7. april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209), i en fodnote til Taric-tillægskode C 129, ville overholdelsen af reglen om parallelitet i formkravene have bevirket en mere eksplicit begrundelse fra Kommissionen i denne forbindelse.
- 75 Endvidere bemærkes, at EU-institutionerne allerede i andre sager har besluttet at ændre eller ophæve en forordning om udløbsundersøgelse, som opretholdt antidumpingforanstaltninger som følge af en annulation af en forordning, der lå forud for denne forordning. Dette var tilfældet bl.a. med Rådets forordning (EF) nr. 989/2009 af 19. oktober 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 661/2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT 2009, L 278, s. 1), som Kommissionen henviste til i retsmødet. Vedtagelsen af denne forordning blev foretaget efter dom af 10. september 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet (T-348/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:327). I denne dom havde Retten annulleret den forordning, der lå forud for forordningen om udløbsundersøgelse, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 945/2005 af 21. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 658/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Ukraine efter en delvis fornyet undersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT 2005, L 160, s. 1), som udvidede anvendelsesområdet for de varer, der var omfattet af antidumpingforanstaltningerne. I forlængelse af denne dom besluttede Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af det rådgivende udvalg at vedtage forordning nr. 989/2009 om ophævelse med tilbagevirkende kraft af Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 og om

indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT 2008, L 185, s. 1) i forhold til den sagsøgende virksomhed ved Retten for de varer, der var omfattet af annullationen. Rådet indførte inden for disse rammer ligeledes en specifik Taric-tillægskode for den sagsøgende virksomhed ved Retten. I begrundelsen til forslaget til Rådets forordning (KOM(2009) 493 endelig) anførte Kommissionen, at dette forslag indgik »i opfyldelsen af Rettens dom«.

- 76 På baggrund af disse oplysninger skal det fastslås, at Kommissionens tilsidesættelse af reglen om parallelitet i formkravene udgør en ulovlighed, der indebærer, at den anfægtede afgørelse skal annulleres.
- 77 Kommissionens øvrige argumenter kan ikke rejse tvivl om denne konklusion. Særligt er den retspraksis, som Kommissionen har påberåbt sig i sine skriftlige indlæg, og som specifikt vedrører følgerne af en tilsidesættelse af et selskabs ret til forsvar under en procedure, irrelevant. Som det netop blev fastslået, går rækkevidden af tilsidesættelsen af reglen om parallelitet i formkravene ud over overholdelsen af sagsøgernes ret til forsvar. Endvidere skal Kommissionens argumenter om i det væsentlige, at sagsøgerne ikke har en interesse i opnå annullation af den anfægtede afgørelse på grundlag af tilsidesættelsen af reglen om parallelitet i formkravene, forkastes. Som sagsøgerne anførte i retsmødet, består deres interesse nemlig – i hvert fald på det første stadium – i at bringe de relevante bestemmelser i gennemførelsesforordning 2015/2272 i forhold til de varer, der er fremstillet af Hubei, i anvendelse. Kommissionen har ikke fremlagt nogen udførlige oplysninger, der kan rejse tvivl om denne konstatering.
- 78 På baggrund af det ovenstående skal den anfægtede afgørelse annulleres.

Sagsomkostninger

- 79 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgernes omkostninger i overensstemmelse med disses påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Syvende Afdeling):

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juni 2016 om at fjerne Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd fra listen over selskaber, der er opført under Taric-tillægskode A 950 og at opføre det under Taric-tillægskode C 129, for samtlige koder i den kombinerede nomenklatur, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2272 af 7. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget.

Underskrifter